

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság **Budapesten, 2010. év április hó 8. napján** tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

v é g z é s t:

A **hamis vád büntette és más bűncselekmények** miatt a **vádlott** ellen indított büntetőügyben a vádlott és a védő másodfellebbezését elbírálva a Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság 2009. év május hó 20. napján kelt 27.Bf.XV.8705/2008/7. számú ítéletét helybenhagyja.

A harmadfokú eljárásban felmerült 3.750,- (háromezer-hétszázötven) forint bűnügyi költséget a vádlott köteles megfizetni az államnak.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság 2008. év május hó 28. napján kelt 2.B.XV.51/2006/47. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 233. § (1) bekezdés a./ pont, (2) bekezdés szerint minősülő 1 rb. hamis vád büntetében, a Btk. 188. § (1) bekezdésébe ütköző és a szerint minősülő 1 rb. ittas járművezetés vétségében, 2 rb. a Btk. 274. § (1) bekezdés b./ pont, továbbá 1 rb. a Btk. 274. § (1) bekezdés c./ pontba ütköző közokirat-hamisítás büntetében. Emiatt halmazati büntetésül, mint többszörös visszaesőt 2 év 4 hó fegyházra, 3 év közügyektől eltiltásra és 5 év közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításával, a feltételes szabadságra bocsátás kizárásával. Kötelezte az eljárás során felmerült 78.790 forint bűnügyi költség megfizetésére.

A Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 2009. év május hó 20. napján kelt 27.Bf.XV.8705/2008/7. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet annyiban változtatta meg, hogy a vádlott bűnösségét a tényállás 2. pontjában további 1 rb., a Btk. 274. § (1) bekezdés c./ pontja szerinti közokirat-hamisítás büntetében is megállapította. Kötelezte a másodfokú eljárásban felmerült 3.600 forint mellett az eljárás korábbi

szakában még az elsőfokú bíróság előtt felmerült további 46.820 forint bűnügyi költség megfizetésére; rögzítette a vádlott személyi igazolványának számát. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság ítéletét az ügyész tudomásul vette, ellene a vádlott és védője a másodfokú nyilvános ülésen jelentett be indokolás nélküli fellebbezést. Ezt utóbb a vádlott írásban megindokolta. Ebben előadta, hogy az igazoltatáskor „ijedtében” igazolta magát testvére irataival, akinek nem akart ártani, hiszen tudta, hogy jogerős büntetését tölti. Nem értett egyet a Fővárosi Bíróság ítéletének azon részével sem, melyben az elsőfokú bíróság felmentő rendelkezését megváltoztatva a közokirat-hamisítás büntetében is kimondta a bűnösségét.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.517/2009/1. számú átiratában a bejelentett fellebbezéseket nem tartotta megalapozottnak, ezért a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A harmadfokú nyilvános ülésen a védő a fellebbezését a büntetés enyhítésére irányulóan tartotta fenn. Az elsőfokú bíróság által megállapított, a másodfokú bíróság által felülbírált tényállást nem vitatta, mert az álláspontja szerint is megalapozott. Ebből sem vonható azonban következtetés további 1 rb. közokirat-hamisítás büntette tekintetében a vádlott bűnösségére, mivel a letéti jegyzőkönyv az elsőfokú bíróság helyes álláspontjának megfelelően nem minősül közokiratnak. A büntetés kiszabásánál további enyhítő körülményként indítványozta figyelembe venni az eljáró bíróságok által nem értékelt időmúlást.

Az ügyész az átiratában foglaltakkal egyezően a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. A büntetés kiszabásánál megjegyezte, hogy a bűnösségi körülmények felsorolása teljes, a nagyobb számú súlyosító körülményre, a vádlott büntetett előéletére figyelemmel a kiszabott büntetés méltányos, annak további enyhítésére nincs ok.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a másodfokú bíróság helytállóan biztosított fellebbezési jogot az ítéletével szemben, mert az elsőfokú bíróság felmentő rendelkezését megváltoztatva a vádlott bűnösségét további 1 rb. közokirat-hamisítás büntetében is megállapította. A Be. 386. § (1) bekezdés a./ pontja alapján a másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz, ha a másodfokú bíróság a büntetőjog szabályainak megsértésével olyan vádlott bűnösségét állapította meg, akit az elsőfokú bíróság felmentett. A vádlott és védője fellebbezése az előbbi törvényi felhatalmazáson alapul, így az joghatályosan előterjesztett.

A harmadfokú bíróság a Be. 387. § (1) bekezdése alapján bírálta felül a másodfokú bíróság vádlott és védője fellebbezésével támadott ítéletét és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást. Megállapította, hogy az első- és a másodfokú bíróságok a büntetőeljárás törvény rendelkezéseinek betartásával folytatták le az eljárásukat. Az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása során az ügy helyes jogi

és ténybeli megítéléséhez szükséges tényeket felderítette, a lehetséges bizonyítékokat összegyűjtötte, azokat megvizsgálta és értékelési körébe vonta.

A másodfokú bíróság helytállóan, a Be. 348. § (1) bekezdése alapján bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás túlnyomórészt megalapozott. Amennyiben a történeti tényállás kiegészítésre, pontosításra szorult, azt a Fővárosi Bíróság az ítéletében az eljárási törvény rendelkezéseinek megfelelően végezte el (másodfokú ítélet 2. oldal, alulról 3. bekezdés - 4. oldal 2. bekezdéssel bezárólag).

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a másodfokú bíróság által pontosított, kiegészített tényállás minden tekintetben megalapozott, ezért nem szorul a Be. 388. § (2) bekezdésének alkalmazásával kiegészítésre, helyesbítésre.

A részfelmentés érdekében bejelentett vádlotti és védői fellebbezés nem alapos.

Már az elsőfokú bíróság is nagyobb részt helyesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és az ítélet jogi indokolásában helyesen hivatkozott a 2/2004. Büntető jogegységi határozatra. Az ebben foglaltak valóban irányadók mind a hamis vád büntette mellett az „intellektuális” közokirat-hamisítás büntettének, mind az intellektuális közokirat-hamisítás mellett a Btk. 274. § (1) bekezdés b./ pontja szerinti közokirat-hamisítás büntettének megállapíthatóságára. Az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatos helyes jogi álláspontját a másodfokú bíróság több eseti döntéssel is alátámasztotta, ezekkel a harmadfokú bíróság is mindenben egyetértett. A hamis vád tekintetében kiemelésre érdemes a jogegységi határozat indokolása ennek megállapíthatóságával kapcsolatos álláspontja: *„Egységes a bírói gyakorlat abban, hogy ha az elkövető az ellene indított büntetőeljárás során más létező személynek adja ki magát, ez a cselekménye a Btk. 233. §-ába ütköző hamis vád büntettét megvalósítja. Cselekménye ugyanis alkalmas arra, hogy olyan személy ellen folyjon büntetőeljárás, aki a terhére rótt bűncselekménynek nem volt az elkövetője.”* Erre figyelemmel sem alapos a vádlott arra történő fellebbezési hivatkozása, mely szerint nem akart ártani testvérének, amikor a rendőröknek az ő személyi igazolványával igazolta magát.

A Fővárosi Bíróság az 1/2004. Büntető jogegységi határozatra történő hivatkozással azt is helytállóan megindokolta, hogy miért alapult téves jogértelmezésen a tényállás 2. pontjában a közokirat-hamisítás büntette miatt emelt vád alóli felmentése a vádlottnak (5. oldal - 6. oldal 2. bekezdés). A másodfokú bíróság álláspontjával a Fővárosi Ítéltábla is minden tekintetben egyetértett, az általa leírtak e cselekmény minősítésénél irányadók.

A másodfokú bíróság a bűnösségi körülmények kiegészítésekor sem tévedett: teljes körűen a mérlegelési körébe vonta a büntetés kiszabásánál irányadó valamennyi releváns körülményt. Mindkét korábban eljáró bíróság indokát adta, miért nem tekinthető enyhítő körülménynek a bűncselekmény elkövetése óta eltelt időmúlás.

Azzal is egyetértett a harmadfokú bíróság, hogy a vádlottal szemben az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés sem eltúlzottan súlyosnak, sem pedig enyhének nem tekinthető. Ennek lényeges megváltoztatására az eljárás jelen szakában sincs törvényes ok. Az elsőfokú bíróság által kiszabott fő- és mellékbüntetés mértéke arányban áll a cselekmény tárgyi súlyával, a vádlott társadalomra veszélyességével és megfelelően szolgálja a büntetési célokat. A Fővárosi Ítéltábla a másodfokú bíróság helyes indokaira is figyelemmel megállapította, hogy a vádlott és védője fellebbezése az enyhítésre irányulóan sem megalapozott.

Az első- és másodfokú bíróságok helyesen döntöttek az egyéb járulékos kérdésekben is. A bűnügyi költség tekintetében a vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítása kapcsán helyesen kötelezte a másodfokú bíróság az eljárás korábbi szakában felmerült további 46.820 forint megfizetésére a vádlottat.

A Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság minden tekintetben helyes és törvényes ítéletét a Be. 397. §-a alapján helybenhagyta.

A védelmével felmerült bűnügyi költséget a Be. 381. § (1) bekezdésére figyelemmel a vádlott köteles megfizetni.

B u d a p e s t, 2010. év április hó 8. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
tanács elnöke.
Hrabovszki Zoltán s.k.
előadó bírő dr. Lányi
Éva s.k. bírő

A Fővárosi Bíróság 27.Bf.XV.8705/2008/7. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 3.Bhar.211/2009/12. számú végzése folytán a mai napon jogerős és végrehajtható.

B u d a p e s t, 2010. év április hó 8. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Horváth Judit
tisztviselő

